

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 224.

62de Møde.

Onsdagen den 24de April.

(Fortf.)

Nothe: Tillad mig! Disse Tiender ere underkastede en Beskatning, som er forskellig fra andre Tiender, ligesom Geistlighedens Jorder ere underkastede en Beskatning, som er forskellig fra andre Jorder. Naar nu Forslaget gaar ud paa, alene at egalisere de Jorders Beskatning, som ere henlagte til Geistligheden, med andre Jorders Beskatning, saa opnaaes Formaalet i den ene Retning; men da den her foreliggende Lov, saaledes som det vil sees af § 2 i det vedtagne Lovudkast, ikke alene gaar ud paa, at egalisere Beskatningen af Ager- og Engs-Hartkorn, men ogsaa paa at udplette den Forskiel, som er imellem den privilegerede og uprivilegerede Tiende, saa vil altsaa dog en Art privilegeret Tiende, om jeg saa maa kalde det, fremdeles blive ved for den Deel deraf, som er henlagt til Geistlighedens Lønning. Naar altsaa Formaalet skal opnaaes fuldstændigt, saa skal der tillige træffes Bestemmelse om Geistlighedens Tiendes Beskatning, for at den kan blive lige med al anden Tiendes Beskatning. Dette Formaal er paa en Maade opnaaet, eller idetmindste har man stræbt dertil, naar man har foretaget en Forandring i Geistlighedens Tiendes Beskatning, som vel ikke fører netop til det Maal, som Forslagsstilleren antydede, men som dog er en Modification ogsaa i den nærværende Beskatningsmaade af Geistlighedens Tiende. Derimod vil Forslaget, saaledes som det af Forslagsstilleren er opstillet, ingenlunde føre til det Maal, som jeg troer, rigtigere opfattet, han egentlig har havt for Øie ved at fremsætte sit Forslag, og derfor skal jeg ogsaa tillade mig at troe, at det nærværende Dieblif ikke er det rette til at bringe denne Sag til Afgjørelse.

F. N. Hansen: Jeg vil blot i Anledning af hvad den ærede Forslagsstiller sidst bemærkede, anføre, at just det Forslag, han har stillet, forekommer mig at præjudicere Spørgsmaalet om Kirkens Bestidelse, og om den Ret, med hvilken Kirken er i Bestidelse af sin Eiendom. Og da han just ved sit Andragende præjudicerer dette Spørgsmaal, saa maa jeg protestere imod, hvad der nu bestemmes om dette Andragende, siden bltver benyttet med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Kirkens Bestidelse, og om det Forhold, i hvilket de staae til Statens Bestidelse.

Minister **Clausen:** Det var mig meget glædeligt at høre, at den ærede Forslagsstiller motiverede sit Forslag ved en meget stærkt udtalt Interesse for Religionen, men jeg kan ikke nægte, at den Anvendelse, som er gjort af dette Princip, forekommer mig at være lidet heldig. Det forekommer mig nemlig, som om den ærede Forslagsstiller's Interesse for Religionen omtrent faldt sammen med Interessen for Kirken; jeg mener omvendt, at det er en Synsmaade, som bør udtales med ikke mindre Styrke, at Interesse for Religionen ogsaa er Interesse for Kirken. Har man Interesse for den høiere Dannelse som saadan, da maa man udstrække denne Interesse til synlige Foranstaltninger, ved hvilke den høiere Dannelse kan pleies og fremmes, og saaledes kan man fra Interessen for Religionen heller ikke stille Interessen for synlige Foranstaltninger, synlige Organer og Hjælpeklubber, ved hvilke det religiøse Liv alene kan pleies i Staten. Disse Midler, ved hvilke det religiøse Liv pleies, ere fortrinnsviis de kirkelige Embeder; det kommer her ikke an paa at betrygge de nærværende Bestidere af disse Embeder ogsaa for den nærmest liggende Fremtid Bestidelsen deraf, men det gælder netop om, i Religionens Interesse at betrygge Embederne saaledes, at man i det Dieblif, hvor der tænkes paa at bebyrde dem med en